

Udskrift af Arbejdsrettens retsbog

Den 7. januar 2021 holdt Arbejdsretten møde i Arbejdsmarkedets Hus, Sankt Annæ Plads 5, 1250 København K, i

Sag nr. 2019-235

Tidligere sagsnummer: AR2019.0321

Fagbevægelsens Hovedorganisation

for

Malerforbundet i Danmark

mod

Kristelig Arbejdsgiverforening

for

VSM Contractors A/S

i hvilken sag der sidst blev holdt retsmøde **den 20. august 2020**.

Retten beklædtes af næstformand, højesteretsdommer Poul Dahl Jensen.

Som retsskriver fungerede dommerfuldmægtig Alexander M. P. Johannessen.

Ingen var mødt eller tilsagt.

Der fremlagdes processkrift B af 23. november 2020 fra klager.

Klager, Fagbevægelsens Hovedorganisation for Malerforbundet i Danmark, har nedlagt påstand om, at indklagede, VSM Contractors A/S, skal betale en efter Arbejdsrettens skøn fastsat bod til Malerforbundet i Danmark.

Indklagede, Kristelig Arbejdsgiverforening for VSM Contractors A/S, har principalt nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse, mere subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end påstået af klager.

Over for indklagedes afvisningspåstand har klager nedlagt påstand om frifindelse.

Parterne har overladt det til retsformanden at træffe afgørelse om afvisningsspørgsmålet på skriftligt grundlag, jf. arbejdsretslovens § 16, stk. 3.

Retsformanden traf i medfør af arbejdsretslovens § 16, stk. 3, 2. pkt., følgende

Afgørelse:

I hovedsagen har klager nedlagt påstand om, at VSM Contractors A/S skal idømmes en bod for brud på maleroverenskomstens § 10 ved ikke at have overholdt arbejdsmiljølovens sikkerhedsbestemmelser.

I processkrift I har indklagede principalt nedlagt påstand om afvisning. Klager har heroverfor påstået frifindelse. Denne afgørelse angår spørgsmålet, om sagen som påstået af indklagede skal afvises fra Arbejdsretten.

Indklagede har til støtte for påstanden om afvisning anført, at Arbejdsretten ikke har formel kompetence til at behandle sagen. Det forhold, at lovgiver ved gennemførelsen af arbejdsmiljølovens § 72 b specifikt undtager de i nærværende sag påståede overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen fra delegeringsadgangen, giver Arbejdstilsynet og de civile domstole en enekompetence til at pådømme sådanne problemstillinger. Det vil også være i strid med *ne bis in idem* (forbuddet mod dobbelt strafforfølgning) i artikel 4 i tillægsprotokol 7 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 50 i EU's Charter om grundlæggende rettigheder, hvis sagen pådømmes i Arbejdsretten, idet Arbejdstilsynet, der har den reelle kompetence i denne sag, vil kunne anlægge sag mod virksomheden ved de almindelige domstole for samme overtrædelse. Der vil derfor være risiko for, at virksomheden vil kunne blive straffet to gange for det samme.

Klager har heroverfor anført, at brud på arbejdsmiljølovgivningen kan behandles fagretligt ved Arbejdsretten i henhold til overenskomstens § 10. Dette følger af faglig voldgiftssag FV2016.0084 og FV 2019.0145. Den fagretlige behandling ved Arbejdsretten er ikke en strafretlig forfølgning, jf. herved Arbejdsrettens dom af 17. november 2000 i sag 1996.225. En bod i det arbejdsretlige system er ikke en straf, men i stedet en sanktion på baggrund af privatretligt ansvar for kontraktbrud. En fagretlig behandling kan derfor ikke være i strid med *ne bis in idem*.

Retsformandens bemærkninger:

I opmandens tilkendegivelse af 19. januar 2017 i FV 2016.0084 fik Malerforbundet i Danmark medhold i, at maleroverenskomstens § 10, stk. 2, implementerer de offentligretligt gældende og sanktionerede sikkerheds- og velfærdsbestemmelser i overenskomsten på en sådan måde, at disse bestemmelser i givet fald tillige kan håndhæves fagretligt som overenskomstbrud. Malerforbundet fik herefter medhold i, at de forhold, der havde medført en flerhed af påbud til virksomheden fra Arbejdstilsynet, udgjorde brud på maleroverenskomstens § 10, stk. 2.

Efterfølgende opstod der mellem Malerforbundet og Danske Malermestre uenighed om, hvorvidt det er en forudsætning for fagretlig behandling af sager om brud på overenskomstens § 10, stk. 2, at Arbejdstilsynet forinden har truffet afgørelse om overtrædelse af de pågældende sikkerheds- og velfærdsbestemmelser, således som det var tilfældet i FV 2016.0084.

Dette spørgsmål blev afgjort ved kendelse af 1. juli 2020 i FV 2019.0145. I kendelsen udtalte opmændene, at ”alle givne sikkerheds- og velfærdsbestemmelser” med overenskomstens § 10, stk. 2, er blevet gjort til en integreret del af overenskomsten med den virkning, at manglende overholdelse af de til enhver tid gældende sikkerheds- og velfærdsbestemmelser udgør overenskomstbrud, der på sædvanlig vis kan undergives fagretlig forhandling og afgørelse. Danske Malermestre blev herefter dømt til at anerkende, at manglende iagttagelse af de til enhver tid gældende sikkerheds- og velfærdsbestemmelser, jf. maleroverenskomstens § 10, stk. 2, udgør overenskomstbrud, der på sædvanlig vis kan undergives fagretlig forhandling og afgørelse, og at dette også gælder i sager, hvor Arbejdstilsynet ikke har truffet afgørelse.

På den baggrund kan det lægges til grund, at manglende overholdelse af de til enhver tid gældende sikkerheds- og velfærdsbestemmelser, jf. maleroverenskomstens § 10, stk. 2, udgør overenskomstbrud, der kan forfølges fagretligt, herunder ved Arbejdsretten. Dette gælder både i tilfælde, hvor Arbejdstilsynet forinden har truffet afgørelse i sagen, og i tilfælde, hvor Arbejdstilsynet ikke har truffet afgørelse. Dermed er det også uden betydning for adgangen til fagretlig forfølgning af brud på reglerne som overenskomstregler, om Arbejdstilsynet har eller ikke har til opgave at påse overholdelsen af de tilsvarende forpligtelser i arbejdsmiljølovgivningen, jf. arbejdsmiljølovens § 72 b.

Hvad særligt angår de tilfælde, hvor Arbejdstilsynet forinden har truffet en strafferetlig afgørelse i sagen, bemærkes, at en samtidig eller efterfølgende fagretlig forfølgning ikke er i strid med reglerne om forbud mod dobbelt strafforfølgning (ne bis in idem). En arbejdsretlig bod er ikke en sanktion for overtrædelse af offentligretlige, strafbelagte regler, men den er en sanktion for misligholdelse af en kontraktretlig (overenskomstmæssig) forpligtelse og er sammenlignelig med en konventionalbod. En sag herom ved Arbejdsretten indebærer således ikke en strafferetlig forfølgning, jf. Arbejdsrettens dom af 17. november 2000 i sag 1996.225. At der ikke er tale om en straffesag, er også forudsat i forarbejderne til arbejdsretsloven, jf. betænkning nr. 1318 fra udvalget om revision af lov om arbejdsretten, side 22.

Som følge af det anførte afvises sagen ikke.

Sagen udsat.

Retten hævet.

Poul Dahl Jensen / Alexander M. P. Johannessen